

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- 1) да отмени решението на Общия съд по съединени дела T-558/12 и T-559/12 Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз;
- 2) да уважи исканията на жалбоподателите, изложени в жалбата им пред Общия съд и да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 на Съвета от 4 октомври 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 91/2009 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република ⁽¹⁾, в частта, в която се отнася до жалбоподателите;
- 3) да осъди Съвета да понесе разносните, свързани с производството пред Общия съд и пред Съда, както и съдебните разноски на жалбоподателите;
- 4) да осъди встъпилите страни да понесат направените от тях съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд, по-специално що се отнася до понятието „всички [сходни] сделки за износ“ и съотношението между съответните разпоредби, е допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки неправилно член 2, параграф 10 и член 2, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност ⁽²⁾, както и членове 2.4 и 2.4.2 от Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г. и наложил на жалбоподателите неразумна доказателствена тежест.

По-нататък жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки неправилно член 2, параграф 10 от Регламент (ЕО) на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност и член 2.4 от Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г., че не отговорил на някои доводи на жалбоподателите и допуснал грешка в рамките на своята преценка на задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 275, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 343, стр. 51, попр. ОВ L 7, 12.1.2010 г. стр. 22 и попр. ОВ L 36, 10.2.2011 г., стр. 20.

**Преюдициално запитване от Tribunale di Taranto (Италия), постъпило на 10 август 2015 г. —
Наказателно производство срещу Davide Durante**

(Дело C-438/15)

(2015/C 381/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Taranto

Страна в главното производство

Davide Durante

Преюдициален въпрос

Следва ли членове 43, 49, 56 и сл. ДЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба в областта на хазартните игри, която за организирането на нова обществена поръчка за възлагане на концесии по член [10, алинея] 9ж от Закон № 44 от 26.4.2012 г. предвижда разпоредби за изключване от процедурата по подбор поради несъобразяване с изискването за икономически и финансови възможности на оферента, като за удовлетворяването на това условие не се въвеждат подходящи алтернативни критерии, а се изискват две различни удостоверения от две различни кредитни институции в случай на представяне на удостоверения само от една.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Италия), постъпило на 17 август 2015 г. — Associazione Italia Nostra Onlus/Comune di Venezia и др.

(Дело С-444/15)

(2015/С 381/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Associazione Italia Nostra Onlus

Ответници: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Преюдициални въпроси

- 1) Валиден ли е член 3, параграф 3 от Директива 2001/42/ЕО ⁽¹⁾ в частта, отнасяща се и до хипотезата на параграф 2, буква б) от същия член с оглед на разпоредбите в областта на околната среда от Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права, в частта, в която изключва системното прилагане на стратегическа екологична оценка по отношение на планове и програми, които са били определени, че изискват оценка на въздействието в съответствие с членове 6 или 7 от Директива 92/43/ЕИО ⁽²⁾?
- 2) — в случай че валидността на горепосочената разпоредба бъде потвърдена, трябва ли параграфи 2 и 3 от член 3 от Директива 2001/42/ЕО във връзка с десето съображение от същата директива, което предвижда, че „всички планове и програми, които са определени, че изискват оценка по силата на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. относно опазването на естествените местообитания на дивата флора и фауна има вероятност да причинят съществени последици върху околната среда и по правило следва да подлежат на системна екологична оценка“, да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба като националната правна уредба, в която, за да се определи понятието „малки площи на местно ниво“, предвидено в член 3, параграф 3 от Директива 2001/42/ЕО, се посочват единствено количествени данни?